

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzznego (znaki towarowe i wzory), Lactimilk, SA

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie pkt 1 i 2 sentencji wyroku Sądu z dnia 22 maja 2012 r. (sprawa T-546/10);
- całkowite uwzględnienie żądań podniesionych w pierwszej instancji;
- obciążenie Lactimilk, SA całością kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżone orzeczenie Sądu należy uchylić, ponieważ Sąd bezzasadnie stwierdził podobieństwo między znakiem zgłoszonym przez wnoszącą odwołanie a znakami towarowymi należącymi do Lactimilk SA i w związku z tym błędnie zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 40/94, dochodząc do wniosku, że w tym przypadku zachodzi prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd. Sąd błędnie nie dokonał porównania kolidujących ze sobą znaków w ich zgłoszonej tudzież zarejestrowanej postaci (czyli zapisanych majuskułą), tylko zbadał istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do obu znakach zapisanych w odmienny sposób. W związku z tym Sąd dopuścił się przeinaczenia okoliczności faktycznych. Ponadto Sąd bezpodstawnie przyjął, że w zgłoszonym znaku towarowym akcent pada na drugą sylabę, mimo że znak ten zapisany jest majuskułą, w związku z czym, również zgodnie z gramatyką języka hiszpańskiego, akcentowanie tylko drugiej sylaby zgłoszonego znaku towarowego nie wchodzi w grę.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburg) w dniu 20 lipca 2012 r. — Caisse nationale des prestations familiales przeciwko Ulrike Wiering, Markus Wiering

(Sprawa C-347/12)

(2012/C 287/52)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Caisse nationale des prestations familiales

Strona pozwana: Ulrike Wiering, Markus Wiering

Pytania prejudycjalne

Czy w celu obliczenia przez właściwy organ państwa, w którym świadczona jest praca, dodatku dyferencyjnego ewentualnie należnego na podstawie art. 1 lit. u) pkt i), art. 4 ust. 1 lit. h)

oraz art. 76 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie ze zmianami ⁽¹⁾, a także na podstawie art. 10 [ust. 1 lit. b) pkt i)] rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 ⁽²⁾, należy uwzględnić, jako świadczenia rodzinne tego samego rodzaju, wszelkie świadczenia otrzymywane w państwie miejsca zamieszkania przez rodzinę pracownika migrującego, w niniejszej sprawie „Elterngeld” i „Kindergeld” przewidziane w prawie niemieckim?

⁽¹⁾ Dz.U. L 149, s. 2

⁽²⁾ Dz.U. L 74, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 25 kwietnia 2012 r. w sprawie T-509/10, Manufacturing Support & Procurement Kala Naft przeciwko Radzie, wniesione w dniu 16 lipca 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-348/12 P)

(2012/C 287/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i R. Liudvinavičiute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Manufacturing Support & Procurement Kala Naft Co., Tehran, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie T-509/10;
- ostateczne rozstrzygnięcie sporu i odrzucenie skargi Kala Naft przeciwko spornym aktom Rady jako niedopuszczalnej lub, tytułem żądania ewentualnego, oddalenie skargi jako bezzasadnej
- obciążenie Kala Naft poniesionymi przez Radę kosztami postępowania w pierwszej instancji oraz w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Rada uważa, że wyrok Sądu w ww. sprawie w dwóch kwestiach narusza prawo i w konsekwencji powinien zostać uchylony.

Po pierwsze, Rada podnosi, że Sąd naruszył prawo, ponieważ nie odrzucił jako niedopuszczalnej skargi wniesionej przez spółkę Kala Naft, chociaż spółka ta stanowi, według Rady, irańską jednostkę rządową.